

Phẩm 30: BA ĐƯỜNG, BA THỪA

Bấy giờ Đức Thế Tôn bảo Tôn giả Xá-lợi-phất:

–Tôn giả hãy xem Bồ-tát Tuệ Nhân ấy đã đạt được bốn pháp Biện tài, các trí tự tại, tâm ý tu tập an định, đã ở nơi giữa đại chúng diễn giảng thông suốt về các pháp thâm diệu của Bồ-tát. Vị Bồ-tát đó như chẳng còn lâu nữa sẽ thành Bạc Chánh Giác chăng?

Tôn giả Xá-lợi-phất thưa với Đức Phật:

–Kính bạch Thế Tôn! Hàng Thanh văn chúng con kiến thức còn ít ỏi, sao có thể lường tính nổi hết các pháp thâm diệu của bậc Đại giác ngộ? Kính mong Thế Tôn hãy giảng giải rộng khắp các giáo pháp cần hóa độ để cho các vị trong chúng hội thấy được nghe các điều trọng yếu.

Đức Thế Tôn bảo Tôn giả Xá-lợi-phất:

–Vậy thì Tôn giả hãy lắng nghe và khéo nghĩ ngợi ghi nhớ! Ta sẽ vì Tôn giả mà nêu giảng tường tận về các pháp cốt yếu.

Tôn giả Xá-lợi-phất thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Con xin lắng nghe!

Đức Phật bảo Tôn giả Xá-lợi-phất:

–Về phương Tây bắc cách cõi này mười bốn hàng sa quốc độ, có một cõi Phật tên là Chúng trí tự tại, Đức Phật ở cõi ấy hiệu là Tuệ Đạo Như Lai Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác, mười tôn hiệu gồm đủ. Đức Phật Như Lai ấy ngay từ lúc mới phát tâm Bồ-đề đã phát thệ nguyện rộng lớn không bờ bến, vượt cả các Bạc Giác Ngộ đã từng thọ ký cho Đức Phật ấy. Đức Như Lai Tuệ Đạo phát thệ nguyện lớn lao như thế này: “Như tôi thành Phật đạo quả Phật-đà dứt lìa mọi nẻo sinh tử, không ở nơi chốn ồn tạp náo nhiệt đầy năm thứ uế trước cấu nhiễm, khiến cho quốc độ của tôi luôn được thanh tịnh. Tôi đã được thành Phật đều khiến cho những người theo hầu đều thành tựu đạo quả, nam nữ đều cách biệt dứt hết mọi tâm tham dục.”

Đức Phật Tuệ Đạo còn phát nguyện: “Sẽ khiến cho tất cả chúng sinh nơi quốc độ của tôi đều có hào quang cùng chiếu tỏa sáng, không có ánh sáng của tinh tú cùng mặt trời mặt trăng, dùng bảy thứ châu báu như thủy tinh, lưu ly, xa cừ, mã não ngọc trai, hổ phách, vàng bạc để trang nghiêm cõi nước ấy, sẽ khiến cho quốc độ của tôi cùng có chung một thứ nước uống như sữa, có một ao tắm gội lớn rộng như cõi bốn thiên hạ. Các loài chim quý như hồng nhạn vệt trời uyên ương thân thấy đều bằng bảy thứ châu báu, tiếng hót vang ra cùng hòa hợp đem lại sự vui thích. Về mặt Đông của ao tắm kia có chỗ tiếp giáp với nguồn nước trải rộng đến một ngàn do-tuần. Các mặt Nam, Tây, Bắc của ao ấy cũng đều tiếp giáp với nguồn nước trải rộng đến một ngàn do-tuần. Nơi chính giữa ao tắm, có một tòa cao làm bằng bảy thứ châu báu tự nhiên xuất hiện, mỗi bề dài rộng cao đều một ngàn do-tuần. Hết thấy các vị Bồ-tát Đại thừa nơi vô số, vô lượng, vô cùng tận hàng hà sa quốc độ, từng an tọa ở gốc cây Bồ-đề dứt trừ hoàn toàn mọi thứ phiền não trói buộc tâm ý, hàng phục chúng ma, thành tựu đạo quả Vô thượng, liền nội trong một ngày thấy đều vân tập đến quốc độ ấy, tới nơi ao tắm kia bước lên tòa bảy báu để diễn nói về các pháp Đại thừa với hành không thoái chuyển. Những người cùng theo pháp Đại thừa phát thệ nguyện rộng lớn đều cùng đến quốc độ của tôi, khiến cho quốc độ này không còn phân biệt những người tu tập Đại thừa vốn là các vị Bồ-tát, các vị Bích-chi-phật hay các vị Thanh văn.”

Đức Phật bảo Tôn giả Xá-lợi-phất:

–Hiện nay, Bồ-tát Tuệ nhân ấy với tâm Đại thừa kiên cố không gì có thể hủy hoại được, sẽ sinh về cõi đó mà thành Bạc Chánh Giác, giáo hóa chúng sinh vô cùng tận. Thọ mạng của dân chúng ở quốc độ đó đều như nhau không có những kẻ giữa chừng mạng yếu, muốn biết thọ mạng ở cõi ấy thì cũng như vô lượng các cõi Phật khác, chỉ có chúng sinh nam nữ thì không như cõi Phật A-di-đà thấy đều đắc đạo.

Bấy giờ Tôn giả Xá-lợi-phất nghe Đức Phật nói về điều lạ lùng chưa từng có, khiến cho hết thảy các vị trong chúng hội thấy mang lòng hồ nghi, liền rời chỗ ngồi đứng dậy để trần vai bên phải, đến trước Đức Phật quỳ mọp, đầu gối bên phải chạm sát đất, chắp tay cung kính thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Nay nghe Đức Như Lai diễn giảng về hành chẳng thoái chuyển của pháp Đại thừa, những người đi theo ủng hộ Đại thừa tạo thành quốc độ cho mình, con mong muốn được nghe giảng giải rõ.

Thế nào là Bồ-tát Đại thừa? Thế nào là Bích-chi-phật Đại thừa? Thế nào là Thanh văn Đại thừa?

Đức Phật bảo Tôn giả Xá-lợi-phất:

–Ba Thừa của Bồ-tát có ba phẩm, ba thừa của Bích-chi-phật cũng có ba phẩm, ba thừa của Thanh văn cũng vậy. Nay Tôn giả Xá-lợi-phất! Những gì là ba thừa của Bồ-tát? Nay ta sẽ nêu để Tôn giả rõ: Có Bồ-tát Đại thừa, có Bồ-tát Bích-chi-phật thừa, có Bồ-tát Thanh văn thừa. Đó gọi là ba Thừa của Bồ-tát.

Lại nữa, nay Tôn giả Xá-lợi-phất! Ba thừa của Bích-chi-phật ấy, tức có Bích-chi-phật Đại thừa, có Bích-chi-phật Duyên giác thừa, có Bích-chi-phật Thanh văn thừa. Đó gọi là ba thừa của Bích-chi-phật.

Nay Tôn giả Xá-lợi-phất! Ba thừa của Thanh văn, tức có Thanh văn Đại thừa, có Thanh văn Bích-chi-phật thừa, có Thanh văn Vô trước thừa. Đó gọi là ba thừa của Thanh văn.

Tôn giả Xá-lợi-phất lại thưa với Đức Phật:

–Kính bạch Thế Tôn! Thế nào là Bồ-tát Đại thừa?

Đức Phật bảo Tôn giả Xá-lợi-phất:

–Như quốc độ sẽ được sinh đến của Bồ-tát Tuệ Nhân là cảnh giới của Đức Như Lai Tuệ Đạo. Nếu có các vị Đại Bồ-tát phát thệ nguyện rộng lớn, tâm không ham thích các pháp nhỏ, như sở nguyện kể trên, thì thấy được sinh nơi quốc độ của Đức Tuệ Đạo Như Lai.

Tôn giả Xá-lợi-phất lại thưa với Đức Phật:

–Kính bạch Thế Tôn! Thế nào là Bồ-tát Bích-chi-phật thừa?

Đức Phật bảo Tôn giả Xá-lợi-phất:

–Về phương Tây bắc cách cõi này mười bốn hằng sa quốc độ, lại qua mười bốn hằng sa quốc độ nữa, có một cõi Phật tên là Tịnh thái, Đức Phật ở cõi ấy hiệu là Vô Động Như Lai Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác, mười tôn hiệu gồm đủ. Quốc độ ấy luôn thanh tịnh không có tham dâm, giận dữ, si mê, trên dưới đều khiêm cung thuận hợp dốc tu tập các pháp thanh tịnh hư tịch. Chúng sinh ở cõi ấy đều cùng tu tập một hạnh, thấy đều xuất gia tu học Vô thượng Chánh giác, tu nẻo giác ngộ bình đẳng. Cảnh giới của Đức Phật ấy có một ao tắm rộng lớn như một thế giới của Phật. Bốn mặt Đông, Nam, Tây, Bắc của ao tắm đó đều trải rộng đến trăm ngàn vạn do-tuần. Các vị Bồ-tát tu tập theo Đại thừa Bích-chi-phật thấy đều sinh ở quốc độ ấy. Trong ao tắm rộng lớn đó

có nhiều loài chim kỳ lạ đến hàng chục hàng trăm thứ vui đùa nhảy nhót. Lại có vô số hương xông tỏa khắp mọi nơi chốn, vô số các thứ cây bầy bấu tươi tốt với hoa quả thơm ngon tinh khiết. Còn có nhiều thứ hoa quý nơi ao ấy như hoa Ưu-bát-liên, hoa Bát-đầu-ma, hoa Câu-vật-đầu, hoa Phân-đà-lợi. Nơi chính giữa ao to có một tòa cao làm bằng bảy thứ châu báu, trải rộng trên dưới hơn cả một thế giới chúng sinh, hết thảy các bậc Thánh hiền đều ở nơi tòa cao này.

Này Tôn giả Xá-lợi-phất! Như thế là quốc độ của Đức Phật ấy không có hàng Bồ-tát Đại thừa, chỉ có hàng Bồ-tát Bích-chi-phật thừa, đều là do sở nguyện từ đời trước mà được sinh vào cõi này, đều nhận rõ ba mươi bảy phẩm đạo pháp, cùng nhau tạo sự an lạc để diễn giảng giáo pháp khắp mọi nơi chốn. Này vị Tộc tánh tử! Đó gọi là trú xứ của Bồ-tát Bích-chi-phật thừa, chẳng phải chốn của hàng Bồ-tát Thanh văn thừa có thể đạt đến.

Bấy giờ Đức Thế Tôn, vì Tôn giả Xá-lợi-phất, đọc bài kệ:

*Như Lai vượt nghĩ bàn
Các pháp đều thù thắng
Tuệ Bồ-tát Đại thừa
Quốc độ cũng đề khác.
Hiền thánh Bích-chi thừa
Hợp khắp cùng một vị
Quyền hiện cùng giáo hóa
Diễn khắp pháp vô lượng
Âm thanh tịnh nêu bày
Bình đẳng không hai tâm
Do bản nguyện đời trước
Nên sinh quốc độ ấy
Ở tòa cao bảy báu
Sấm rền vang ba cõi
Nẻo hóa độ vô lượng
Tự nhiên hợp giáo pháp
Chẳng vương gốc sinh tử
Chẳng mang tướng buồn vui
Chẳng chấp hành không, có
Chẳng tính gốc ngọn không
Nay Tôn giả Thu Tử
Muốn rõ Bích-chi thừa
Quốc độ, Phật, Tôn hiệu
Nên nêu bày như thế.*

Bấy giờ Tôn giả Xá-lợi-phất lại thưa với Đức Phật:

–Kính bạch Thế Tôn! Như Lai Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác, đã dùng tướng lười rộng lớn với thần khẩu để diễn giảng về hàng Bồ-tát Đại thừa và Bồ-tát Duyên giác thừa đã được gồm đủ. Nay con muốn được nghe nói về hàng Bồ-tát Thanh văn thừa với nẻo hành hóa cùng phép tắc ra sao?

Đức Phật bảo Tôn giả Xá-lợi-phất:

–Về phương Tây bắc, cách cõi này hai mươi bốn hằng sa quốc độ, lại vượt qua hai mươi bốn hằng sa quốc độ nữa, có cõi Phật tên là Mao khổng quang, Đức Phật ở cõi ấy

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

hiệu là Pháp Quán Như Lai Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác, mười tôn hiệu gồm đủ. Quốc độ ấy luôn thanh tịnh, hết thấy mọi chúng sinh đều đạt đủ bốn pháp Định không, thần túc biến hóa hơn cả các bậc Hiền thánh. Quốc độ ấy cũng có ao tắm rộng lớn như đã nêu trên không khác. Thấy đều do sở nguyện từ đời trước mà được sinh nơi quốc độ đó, nên đều cao bỏ râu tóc mặc lấy pháp phục là ca-sa tu tập đủ sáu pháp Độ, Không, Vô tướng, Vô nguyện, số lượng chúng sinh được hóa độ là không thể tính kể hết được. Ở cõi ấy, các vị Bồ-tát Thanh văn thừa đông đảo hơn các vị Bồ-tát Nhất sinh bổ xứ nơi quốc độ của ta. Sở dĩ như thế là vì, hiện nay các vị Bồ-tát đó đã đạt quả vị A-duy-nhan (Nhất sinh bổ xứ), trải qua trăm kiếp giáo hóa, thấy đều khiến cho mọi chúng sinh hướng về cửa đạo pháp, mỗi mỗi đều thành tựu, đứng vững không hề thoái chuyển, cũng không bằng hàng Bồ-tát Thanh văn thừa ở quốc độ của Đức Như Lai Pháp Quán chỉ trong một ngày giáo hóa tế độ chúng sinh, số lượng này còn gấp trăm ngàn vạn ức lần nhiều hơn trước, không thể dùng thí dụ để so sánh.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn vì Tôn giả Xá-lợi-phất, lại đọc bài tụng:

*Thanh tịnh như vàng ròng
Cũng như trăng trong ao
Uy nghi giới luật đủ
Nên sinh quốc độ ấy.
Đại Thánh hiền Pháp Quán
Xưa chứa vô lượng hạnh
Nhận rõ tuệ hư không
Tâm chính dứt mọi tưởng.
Thuyết pháp độ chúng sinh
Một hội hằng sa số
Thấy đều thành tựu đủ
Bồ-tát Thanh văn thừa.
Ta xưa từng phát tâm
Khổ hạnh chẳng thể lường
Chẳng cùng nhân duyên ấy
Vua cõi năm trước này
Nay tuy thành Phật đạo
Thần túc đều tự tại
Muốn được đến cõi đó
Đâu dễ đã tới được.
Cảnh giới Phật khác nhau
Hạnh nguyện cũng chẳng đồng
Muốn tạo được duyên ấy
Sao không sớm phát nguyện?*

Đức Thế Tôn đã vì Tôn giả Xá-lợi-phất nói xong bài kệ, bấy giờ nơi tòa ngồi có đến trăm ức na-thuật chư Thiên và chúng nhân thấy đều phát tâm với thệ nguyện rộng lớn vui thích mong muốn được sinh lên cõi Phật của Đức Như Lai Pháp Quán để được làm Bồ-tát Thanh văn thừa. Ở quốc độ của Đức Như Lai ấy không có Bồ-tát Đại thừa, không có Bồ-tát Bích-chi-phật thừa, chỉ có hàng Bồ-tát Thanh văn thừa. Các vị ấy thấy sinh nơi quốc độ đó cùng tạo sự an lạc, đều là do sở nguyện từ đời trước mà được phước báo ấy.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Bấy giờ Tôn giả Xá-lợi-phất lại thưa với Đức Phật:

–Kính bạch Thế Tôn! Nay được nghe Đức Như Lai thuyết giảng về hàng Đại Bồ-tát Đại thừa, Bồ-tát Bích-chi-phật thừa và Bồ-tát Thanh văn thừa, tất cả chúng sinh thấy đều vui thích tin tưởng thọ nhận phụng hành. Bấy giờ xin Đức Như Lai thuyết giảng về Bích-chi-phật Bồ-tát Đại thừa, Bích-chi-phật Duyên giác thừa và Bích-chi-phật Thanh văn thừa, để chúng con và mọi người cùng được lãnh hội, tâm khởi hồ nghi.

Đức Thế Tôn bảo Tôn giả Xá-lợi-phất:

–Tôn giả hãy cố gắng lắng nghe và suy nghĩ và ghi nhớ. Ta sẽ cùng với Tôn giả mỗi mỗi phân biệt rõ.

Tôn giả Xá-lợi-phất thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Chúng con xin vâng lời.

Đức Phật bảo Tôn giả Xá-lợi-phất:

–Cách xa cõi này, về phương Tây bắc, trải qua bốn mươi bốn hàng sa quốc độ, có cõi Phật tên là Lô-hống, Đức Phật ở cõi ấy hiệu là Như Ý Như Lai Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác, mười tôn hiệu gồm đủ. Quốc độ ấy hết sức thù thắng đặc biệt đều do bảy thứ châu báu tạo thành, chúng sinh đều hiền hòa, thông đạt các pháp Biện tài, trí tuệ rộng lớn như biển, ngôn ngữ luôn chân thật, mọi sự việc được nêu bày đều thanh tịnh. Do giữ gìn giới luật nên các pháp đều được thành tựu không hề có sự chống đối lẫn nhau. Quốc độ này cũng có ao tắm rộng lớn giống như các ao đã nêu ở trước, ở giữa ao tắm đó có một tòa Kim cang sư tử làm bằng bảy thứ châu báu, cao rộng có thể nhìn thấu hết thấy các cõi chúng sinh. Tất cả hàng Bích-chi-phật Bồ-tát Đại thừa thấy đều sinh ở quốc độ ấy, đều cùng cung kính thuận hợp không mang lòng cao ngạo kiêu mạn, mọi nẻo gốc tạo duyên đều không trái với thế nguyện, thân tức tự tại, thọ mạng trụ thế thật là hằng hà sa số.

Bấy giờ Đức Thế Tôn, vì Tôn giả Xá-lợi-phất mà nói bài tụng:

*Hư không chẳng tận cùng
Hành thanh tịnh mỗi khác
Tâm như Tuệ gốc không
Chốn cõi bậc Duyên giác.
Duyên giác Bồ-tát thừa
Do xưa phát tâm được
Hào quang tự trang nghiêm
Chẳng vướng hàng giới kém.
Lìa trọn mọi khổ não
Các pháp tướng không thiếu
Nên từ vô số đời
Tu tập đạt quả Phật.
Chánh pháp như hư không
Bốn đại không tạo nhân
Tan hợp trong giây lát
Vô sinh chẳng khởi diệt.
Thân người nhiều lo lắng
Duyên tạo mọi buộc chấp
Cõi ấy tịnh nhiên định
Thoát mọi thứ khổ hoạn.*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Như khiến cho muôn loài
Tinh tấn trông công đức
Nhằm đạt pháp dứt khổ
Nên nguyện sinh cõi ấy.
Chính khiến Phật ấy nhớ
Muốn đến quốc độ ta
Không duyên, không dấy tưởng
Trọn chẳng tới cõi đó
Sở dĩ cõi chư Phật
Mỗi mỗi đều riêng khác
Do nguyện phát đời trước
Nẻo hóa độ không đồng
Nghĩa thần diệu biện tài
Nêu rõ nhằm dứt nghi
Biện hợp như tiếng đáp
Bốn pháp ấy thấy đủ
Như muốn được thành tựu
Nguyện vui cõi Phật ấy
Người phát thệ nguyện lớn
Chí vững vàng kiên cố.*

Đức Thế Tôn, vì Tôn giả Xá-lợi-phất nói xong bài kệ ấy, bấy giờ nơi tòa ngồi có tới bảy vạn Tỳ-kheo, vốn cầu pháp Tiểu thừa đã dứt sạch lậu đạt được đạo quả, lúc này thấy đều chuyển ý, nguyện được sinh nơi quốc độ ấy để trở thành hàng Bích-chi-phật Bồ-tát Đại thừa. Lại có vô số chư Thiên, chúng nhân đạt được đạo quả Tu-đà-hoàn.

Bấy giờ Tôn giả Xá-lợi-phất thưa với Đức Phật:

–Kính bạch Thế Tôn! Được nghe Đức Như Lai nói về hàng Đại Bồ-tát với ba đường ba thừa, cũng được nghe giảng về nẻo Bích-chi-phật Bồ-tát Đại thừa, tất cả các vị trong chúng hội không ai là không vui mừng lãnh hội, công đức gồm đủ và thiện tâm phát sinh. Nay muốn được nghe Đức Thế Tôn nói về nẻo Bích-chi-phật, Bích-chi-phật thừa với mọi ý nghĩa ra sao, cũng là nhằm khiến cho chúng sinh tâm được rộng mở, thức tỉnh.

Đức Thế Tôn bảo Tôn giả Xá-lợi-phất:

–Về phương Tây bắc cách xa cõi này đến tám mươi bốn hằng sa quốc độ, lại vượt qua số lượng ấy có cõi Phật tên là Thanh lưu ly, Đức Phật ở cõi ấy hiệu là Thân Tướng Như Lai Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác, mười tôn hiệu gồm đủ. Quốc độ này hết sức rộng lớn không hề có mọi cấu uế xấu ác, hình thái bằng phẳng hài hòa không bị ngăn ngại, cũng có ao tắm trong lành vi diệu, nơi giữa ao có tòa cao làm bằng bảy thứ châu báu, tòa ấy cao rộng trang nghiêm đẹp đẽ, trải dài đến khắp cõi chúng sinh. Các vị đạt quả Bích-chi-phật, Bích-chi-phật thừa, thấy đều hiện có nơi quốc độ ấy giáo hóa chúng sinh khắp mọi nơi chốn, giảng luận các pháp thâm diệu với những hành thù thắng. Những người phát nguyện muốn sinh về quốc độ ấy thấy đều được thỏa mãn đúng với tâm nguyện không hề bị trở ngại giữa chừng.

Bấy giờ Đức Thế Tôn, vì Tôn giả Xá-lợi-phất mà đọc bài tụng:

*Tâm, ý thức cùng hướng
Ý giữ chẳng hề động*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Nẻo nguyện gốc đưa dẫn
Nên sinh cõi Phật ấy.
Chứa đức như hằng sa
Nhằm dứt cõi sinh tử
Tánh thường định gốc không
Niết-bàn vui thanh tịnh.
Bích-chi Duyên giác thừa
Tâm vững không bờ bến
Cõi Lưu ly tinh diệu
Thân tướng Như Lai ngự.
Mặt như đóa hoa sen
Hương xông tỏa khắp cõi
Chẳng thọ đạo quả khác
Đạt giải thoát viên mãn.
Cõi Phật thật vô cùng
Nẻo độ chẳng lường tính
Chốn hợp mọi Bích-chi
Thuyết pháp nêu diệu nghĩa.
Rõ không, chẳng có không
Chí hướng chẳng thoái chuyển
Hành vượt nẻo thần tiên
Nên hiệu Bích-chi thừa.
Phàm đốc đạt thâm diệu
Hành Như Lai dứt chấp
Thấy nên cùng phát nguyện
Thành Phật diệt mọi nạn.
Chúng sinh thượng trung hạ
Nẻo tâm thật chẳng đồng
Chí nên thâm phục ý
Đạo quả tự nhiên đạt.*

Đức Thế Tôn vì Tôn giả Xá-lợi-phất, nói xong bài kệ này, bấy giờ có đến bảy chục ngàn vị Tỳ-kheo thấy đều phát thệ nguyện rộng lớn mong được sinh nơi cõi Phật ấy. Lại có các vị Bồ-tát từng hành hóa độ thoát vô số chúng nhân, vui thích mong muốn được trông thấy Đức Như Lai Thân Tướng Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác cùng với các vị Bích-chi-phật ở quốc độ ấy.

Bấy giờ Đức Thế Tôn, biết được tâm niệm của những chúng sinh ấy, liền phóng hào quang từ đỉnh tướng tỏa chiếu khắp quốc độ Đức Phật đó. Như hạt ngọc Minh châu để nơi lòng bàn tay tỏa sáng rực rỡ, ánh hào quang ấy tỏa chiếu soi rõ quốc độ của Đức Như Lai Thật Tướng là hết sức thanh tịnh không chút cấu uế, đúng là cõi của Bạc Đại Giác Ngộ. Thế rồi Đức Thế Tôn thu hồi ánh hào quang trở về Đỉnh tướng.

Các vị Bồ-tát thấy đều vui mừng, như sức tỉnh vì tầm mắt đã được mở rộng, liền rời chỗ ngồi đứng dậy, đến trước Đức Phật cung kính đánh lễ ngang chân Phật và thưa:

–Hôm nay đội ơn bạc đại Giác ngộ đã nêu bày khắp sự biến hóa của đạo pháp, nhờ ánh hào quang thần diệu ấy mà chúng con đều được trông thấy quốc độ của Đức Như Lai Thật Tướng. Chúng con mong được sau khi lìa bỏ thân mạng này, nguyện sinh

về cõi Thanh lưu ly của Đức Như Lai Thật Tướng.

Đức Thế Tôn liền nói với chúng Bồ-tát:

–Này các vị Tộc tánh tử! Các vị hãy phát tâm với thệ nguyện rộng lớn sâu xa kiên cố hơn nữa, các vị hãy đều được sinh về thế giới ấy, mọi công đức đều thành tựu và cùng thành đạo quả Phật-đà cả.

Các vị Bồ-tát nhận thấy đã được Đức Phật thọ ký xong nên cùng cung kính đánh lễ ngang chân Phật rồi trở lại chỗ ngồi của mình. Lúc này Tôn giả Xá-lợi-phất thưa với Đức Phật:

–Kính bạch Thế Tôn! Nay được nghe Đức Như Lai thuyết giảng về hàng Bồ-tát Đại thừa, Bồ-tát Bích-chi-phật thừa, Bồ-tát Thanh văn thừa; Bích-chi-phật Bồ-tát thừa, Bích-chi-phật Bích-chi-phật thừa, tất cả các vị trong chúng hội thấy đều thành tựu tín tâm đạt được đạo quả. Nhưng chưa được nghe Đức Như Lai nói về Bích-chi-phật Bồ-tát Thanh văn thừa, kính mong Đức Thế Tôn khai mở nêu giảng, theo đúng lúc mà phát triển, khiến cho các vị nơi chúng hội cùng được thông tỏ.

Bấy giờ Đức Thế Tôn bảo Tôn giả Xá-lợi-phất:

–Về phương Tây bắc cách xa cõi này một ức bảy trăm vạn hằng sa quốc độ, có một cõi Phật tên là Hưng hiển, Đức Phật ở cõi ấy hiệu là Quảng Diệu Như Lai Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác, mười tôn hiệu gồm đủ, hiện tại đang thuyết pháp hóa độ vô lượng chúng nhân. Thế giới của Đức Phật đó hết mực tịnh diệu, các đức viên mãn, chí hướng đều đồng không hề có sự chống đối, trái nhau, bốn Tâm vô lượng luôn thể hiện đều khắp, thương xót đối với tất cả chúng sinh, giáo hóa đủ khắp mọi nơi chốn không hề xa lìa hành gốc, đem lại sự hưng thịnh cho chánh pháp với sự biến hóa của các pháp thần túc. Quốc độ ấy cũng có ao tắm rộng lớn, dùng bảy thứ châu báu trang nghiêm với nhiều thứ ánh sáng rực rỡ cùng tỏa chiếu khiến người xem không hề biết chán. Trong ao lớn lại có nhiều thứ hoa quả quý lạ với mùi hương thơm xông tỏa chẳng thể diễn tả hết được. Nơi chính giữa ao có một tòa cao làm bằng bảy thứ châu báu, trái rộng cao vút đến tận cõi Phạm thiên. Tất cả các bậc Đại thánh thấy đều vân tập đông đủ nơi quốc độ này để tuyên giảng thông suốt về sáu pháp Ba-la-mật của Như Lai, trí tuệ lãnh hội thể hiện không hề xa lìa gốc, mười sáu pháp về kho tàng thâm diệu thù thắng của Như Lai. Mỗi mỗi đều thông đạt như luôn có mặt nơi hiện tại, chúng sinh nơi cõi đó không có ba thứ độc là tham dâm, giận dữ, si mê cùng các nẻo tà kiến. Ao tắm rộng ở quốc độ ấy một cái mang tên là Tận cấu, cái kia tên là Thọ chứng, như có các vị Bồ-tát, thệ nguyện gốc luôn kiên cố tâm ý thanh tịnh thì được sinh về quốc độ đó với các căn trong lành, sáu tình đều đầy đủ, thấy đều đi đến nơi ao tắm kia để tự thể hiện mọi sở cầu của mình. Khi từ nơi ao lên bờ thì mọi phiền não bụi bặm thấy dứt sạch, thành bậc Bích-chi-phật Bồ-tát Thanh văn thừa, thành tựu đạo giác ngộ vô thượng, các tướng thấy trang nghiêm, chiêm ngưỡng thân tướng không hề chán. Tất cả đều do bản nguyện từ đời trước mà đạo quả được chứng đạt thành tựu như thế.

Bấy giờ Đức Thế Tôn, vì Tôn giả Xá-lợi-phất mà nói bài tụng:

*Tâm vì gốc các hành
Dẫn dắt độ muôn loài
Thệ lớn tự hoàn tất
Vô úy thành Chánh giác.
Quên không chẳng vương hình
Dứt trừ tâm tưởng vọng*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Xua hình buộc ba cõi
Đạo giác tự nhiên thành.
Phật gốc tu tuệ không
Vượt mọi nẻo bỉ thử
Diệt hết tâm trước sau
Từ đó thành đạo quả.
Nay sinh chẳng sau sinh
Giả hiệu thành tên gọi
Người do lầm pháp huyễn
Đắm chìm mãi vực sâu.
Cõi Hưng hiển tịnh diệu
Chư Thánh đều vân tập
Đức Như Lai Quảng Diệu
Giáo hóa nơi cõi ấy.
Tâm Phật luôn an định
Chí vững không hề lay
Hành dứt đạt quả thực
Nên được sinh chốn đó.
Ao nước đủ tám vị
Người uống dứt mọi lo
Mọi trói buộc tự mở
Liên đạt đạo Vô thượng.
Bích-chi Thanh văn thừa
Công đức thật vô tận
Giữ ý không phân tán
Liên ứng hạnh Như Lai
Hào quang tiếp độ người
Diễn giảng nghiệp công đức
Tâm tịnh như ngọc sáng
Không bị nhiễm bụi dục.
Quốc độ ấy kỳ diệu
Các hành không nghĩ bàn
Như muốn đạt được nguyện
Ta trước chưa hề nghi.
Ta sẽ hỗ trợ ông
Oai thần ủng hộ thân
Chớ dấy ý biếng trễ
Mà sau hối vô ích.
Xưa từ vô số kiếp
Chẳng gặp bậc Thánh hiền
Một mất gốc nẻo người
Tìm lại thật là khó!

Đức Thế Tôn đã vì Tôn giả Xá-lợi-phất nói xong bài kệ ấy, bấy giờ nơi tòa ngồi có tới bảy ngàn vị Cư sĩ thấy lia bỏ tâm ý kiêu mạn, cao ngạo, không còn tham đắm cảnh vinh hoa, tự nghiêm khắc thống trách mình: “Chúng ta vì si mê lầm lạc nên mãi

tham đắm nơi cõi thế tục quá lâu, nay mới được nghe chánh pháp sâu xa, cốt yếu của Đức Như Lai.”

Thế rồi các vị Cư sĩ liền rời chỗ ngồi đứng dậy đến trước Đức Phật cung kính đảnh lễ ngang chân Phật, xong thì thảy cùng phát tâm với thệ nguyện lớn rằng:

–Chúng con nguyện mong muốn được sinh về quốc độ ấy. Kính bạch Thế Tôn! Với thần lực sẵn có sẽ tiếp độ cho chúng con, không khiến cho người cùng thệ nguyện nửa chừng bị trở ngại.

Bấy giờ Đức Thế Tôn bảo các vị Cư sĩ:

–Các vị đã phát đạo tâm thật là khó có được! Ta sẽ ấn chứng cho các vị thành tựu đạo quả Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.

Các vị Cư sĩ nghe Đức Phật đã thọ ký cho mình, liền rời chỗ ngồi đứng dậy, đi vòng quanh chỗ Đức Phật ba vòng, rồi cung kính đảnh lễ Phật và trở lại chỗ ngồi cũ.

Lúc này Tôn giả Xá-lợi-phất thưa với Đức Phật:

–Kính bạch Thế Tôn! Nay được nghe Đức Như Lai Vô Thượng Chánh Giác đã thuyết giảng về các vị Đại Bồ-tát với các hành của ba đường, ba thừa. Đức Như Lai cũng lại giảng về các hành nơi ba đường ba thừa của hàng Bồ-tát Bích-chi-phật. Các vị nơi chúng hội này được nghe chánh pháp ấy thảy đều phát nguyện tu tập đạo Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, thuận theo nhất tướng để hành hóa không hề đánh mất cội gốc, thực hiện các Phật sự với các pháp chẳng thể nghĩ bàn. Nhưng chưa được nghe Đức Như Lai giảng về hàng Bồ-tát Thanh văn với các hành của ba đường, ba Thừa. Kính bạch Thế Tôn! Lúc này là rất thích hợp sẽ vì chúng hội mà diễn giảng rộng về các pháp quan trọng khiến cho những ai còn hồ nghi sẽ hoàn toàn dứt hết do dự.

Bấy giờ Đức Thế Tôn bảo Tôn giả Xá-lợi-phất:

–Tôn giả hãy lắng nghe và khéo suy nghĩ, ghi nhớ! Ta sẽ vì Tôn giả mà mỗi mỗi nêu bày rõ.

Tôn giả Xá-lợi-phất thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Con xin lắng nghe!

Đức Phật bảo Tôn giả Xá-lợi-phất:

–Về phương Tây bắc cách cõi này hơn trăm ngàn ức hằng sa quốc độ, có cõi Phật tên là Sư tử khấu, Đức Phật ở cõi ấy hiệu là Pháp Thành Tự Như Lai Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác, mười tôn hiệu gồm đủ, hiện tại đang thuyết pháp. Nẻo hành hóa của bậc Đại thánh ấy không chốn nào là không đến khắp, các pháp của các vị Bồ-tát thảy đều đầy đủ. Quốc độ đó luôn thanh tịnh, mọi uy nghi phép tắc đều hoàn bị, thọ mạng hết sức lâu dài, không có ba nẻo luân hồi xấu ác, luôn dùng hương thơm của giới đức để tự đem lại an lạc, lại dùng năm phần Pháp thân làm giới luật. Cõi ấy cũng có ao tắm rộng lớn trong lành thù thắng, hương thơm luôn xông tỏa ngào ngạt khắp chốn. Cõi Sư tử khấu đó luôn tịch tĩnh vắng lặng không có sỏi cát nhơ nhớp, cũng chẳng có núi sông vách đá, hình thể rộng rãi bằng phẳng. Ao tắm rộng lớn nơi cõi ấy đã sâu thẳm mà nước rất trong lành hết thảy các vị Thánh hiền đều tập hợp đông đủ nơi ao tắm đó để tận hưởng sự an lạc thuần khiết. Trong ao có loài rồng, có đến ba mươi hai đầu, thần đức vô lượng theo thời mà tuôn mưa thấm nhuần khắp mọi thế giới. Nơi chính giữa ao rộng có một tòa cao làm bằng bảy thứ châu báu cao rộng tới một ức do-tuần. Các vị đạt quả Thanh văn Bồ-tát thừa đều đi đến tòa ngồi Vô úy bảy báu để diễn nói về ba mươi hai nẻo hành hóa thù thắng đặc biệt của hàng Bồ-tát cùng các pháp sáu Độ, bốn Tâm vô lượng là những pháp không sinh diệt, thảy đều do sở nguyện từ đời trước nên được

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

sinh nơi thế giới ấy.

Bấy giờ Đức Thế Tôn, vì Tôn giả Xá-lợi-phất mà nói bài tụng:

*Thanh văn Bồ-tát thừa
Công sức chẳng nghĩ bàn
Ánh sáng chiếu khắp chốn
Lại chẳng thấy tướng danh
Quốc độ rất thanh tịnh
Tuệ đạo tự an lạc
Trọn lìa mọi ái dục
Chánh pháp luôn tỏa sáng
Đêm ngày siêng tu tập
Hành thanh tịnh dứt nhiễm
Chẳng thấy gốc tướng pháp
Cùng nơi chốn chứa giấu
Pháp tạng Phật thâm diệu
Đạo quả nhằm giúp đời
Nguyện từ trước nên đạt
Được sinh nơi cõi ấy
Hiện thánh quốc độ đó
Diễn giảng pháp cam lộ
Xua trừ mọi xấu ác
Dứt sinh, lão, bệnh, tử
Tuyên giảng chánh pháp khắp
Hóa độ người vô lượng
Đưa về biển giải thoát
Cõi diệt độ tịch nhiên.*

Đức Thế Tôn nói xong bài kệ này, bấy giờ nơi tòa ngồi có đến bảy ức na-thuật chúng sinh, được nghe Đức Như Lai vì Tôn giả Xá-lợi-phất thuyết giảng về các hành của Thanh văn Bồ-tát Đại thừa, đối với những người này vốn cầu quả Thanh văn đoạn trừ các thứ kết sử và đã có sự chứng đạt. Nay được nghe bậc Đại thánh thuyết giảng về các hành của hàng Thanh văn Bồ-tát Đại thừa, nên thấy đều rời chỗ ngồi đứng dậy đến trước Đức Thế Tôn, cung kính đánh lễ ngang chân Phật và thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Chúng con nguyện được sinh về quốc độ Sư tử khấu của Đức Như Lai Pháp Thành Tự, quyết tu tập các hành thanh tịnh, chỉ mong đạt đạo quả Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.

Đức Phật nói:

–Lành thay! Lành thay! Nay vị Tộc tánh tử! Các vị với tâm ý rộng mở lớn lao vô bờ như thế nên mới có thể phát tâm Thanh văn Đại Bồ-tát ấy. Đạo quả đó tất nhiên sẽ thành tựu đúng theo sở nguyện không hề hư dối.

Lúc này, các vị được nghe Đức Thế Tôn thọ ký cho mình nên hết sức vui mừng liền đi nhiễu quanh chỗ Phật ba vòng, rồi cung kính đánh lễ và trở lại chỗ ngồi.

Bấy giờ, Tôn giả Xá-lợi-phất thưa với Đức Phật:

–Kính bạch Thế Tôn! Hôm nay được nghe Đức Như Lai Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác, đã thuyết giảng về ba đường ba Thừa của hàng Đại Bồ-tát, cũng đã thuyết giảng về ba đường ba Thừa của hàng Bích-chi-phật Bồ-tát, lại thuyết giảng về Thanh

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

văn Bồ-tát thừa, nhưng chưa được nghe Đức Thế Tôn nói về Thanh văn, Bồ-tát, Bích-chi-phật thừa, kính mong Đức Thế Tôn diễn giảng rộng đúng lúc khiến cho các vị nơi chúng hoàn toàn dứt sạch hồ nghi.

Đức Phật bảo Tôn giả Xá-lợi-phất:

–Tôn giả muốn được nghe nói về Thanh văn, Bồ-tát, Bích-chi-phật thừa thì hãy cố gắng lắng nghe, ta sẽ nêu giảng rõ.

Tôn giả Xá-lợi-phất thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Con xin lắng nghe!

Đức Phật nói:

–Này Tôn giả Xá-lợi-phất! Về phương Tây bắc cách xa cõi này một trăm ức hàng sa quốc độ, có cõi Phật tên là Trú độ, Đức Phật ở cõi ấy hiệu là Thanh Tịnh Quán Như Lai Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác, mười tôn hiệu gồm đủ. Cõi Phật đó luôn thanh tịnh, không hề quên các pháp Tổng trì, nẻo hành hóa của chư Bồ-tát với các pháp chẳng thể nghĩ bàn để hóa độ mọi chúng sinh cùng hưởng về việc tu học đạo giải thoát; các pháp luôn được phát huy làm sáng tỏ đúng theo con đường hành hóa của bậc Đại giác ngộ với những thần túc biến hóa không hề bị trở ngại. Quốc độ ấy cũng có ao tắm rộng lớn thanh tịnh tinh khiết, cây cảnh hoa trái um tùm, hương thơm xông tỏa ngào ngạt, trong ao lại có nhiều thứ hoa như hoa Ưu-bát liên, hoa Câu-mâu-đâu, hoa Ba-đâu-mâu, hoa Phân-đà-lợi; còn có những loài chim kỳ lạ với hàng chục hàng trăm loài, thấy cùng nhảy nhót hót vang đem lại sự an vui cho cảnh ao tắm rộng lớn. Các vị đạt đạo quả Thanh văn, Bồ-tát, Bích-chi-phật thừa thấy đều được sinh nơi quốc độ này. Nơi chính giữa ao rộng kia có tòa cao làm bằng bảy thứ châu báu, cao rộng như cả một ức quốc độ, nhô lên trùm cả cõi chúng sinh. Cả những người phát tâm mong đạt quả Thanh văn, Bồ-tát, Bích-chi-phật thừa cũng được sinh về quốc độ đó.

Bấy giờ Đức Thế Tôn, vì Tôn giả Xá-lợi-phất mà đọc bài tụng:

*Cõi Trú độ thanh tịnh
Chư Thánh thấy vân tập
Cùng thuyết giảng chánh pháp
Biến hóa thật chẳng cùng.
Như Lai thanh tịnh quán
Do nguyện gốc đạt được
Niệm niệm dứt tưởng khác
Đốc tu đạo vô thượng.
Dứt trừ gốc tối tăm
Hào quang trí Phật hiện
Trong ngoài đều thanh tịnh
Lại dứt lo ba độ
Hết thấy mọi chúng sinh
Nghe pháp liền tỏ ngộ
Bồ-tát ba đường, thừa
Không duyên sinh cõi ấy.
Bích-chi ba đường thừa
Lại cũng chẳng được sinh
Thanh văn Bích-chi thừa
Mới được sinh chốn đó.*

*Tôn giả Xá-lợi-phất
Xem cõi thanh tịnh này
Nẻo hóa độ vô lượng
Ta chẳng thể nêu hết.*

Đức Thế Tôn nói xong bài kệ ấy, bấy giờ lại có vô số trăm ngàn chúng sinh tự suy niệm rằng: “Chúng ta do si mê lầm lạc nên bị đắm chìm trong cõi sinh tử chẳng được nghe pháp lớn Vô úy của Đức Như Lai. Nay mới được nghe Đức Thế Tôn nêu giảng về quốc độ hết mực thanh tịnh, căn lành gồm đủ. Chúng ta nguyện sinh được về thế giới ấy.”

Bấy giờ Đức Thế Tôn nhận biết tâm niệm hiện có của số đông chúng sinh này, liền nói với chư Thiên và chúng nhân rằng:

–Các vị về đời sau này sẽ được sinh về quốc độ thanh tịnh ấy, cùng trong một ngày, cùng một danh hiệu thấy đều thành tựu đạo quả Vô thượng Bồ-đề.

Lúc này, số chúng sinh nghe Đức Phật đã thọ ký cho mình, nên hết mực hoan hỷ chẳng thể tự kiềm chế, liền rời chỗ ngồi đứng dậy cung kính đánh lễ ngang chân Phật, đi nhiều quanh chỗ Phật ba vòng rồi trở lại chỗ ngồi.

Bấy giờ Tôn giả Xá-lợi-phất thưa với Đức Phật:

–Kính bạch Thế Tôn! Con đã được nghe Đức Như Lai Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác thuyết giảng về ba đường, ba thừa của hàng Đại Bồ-tát, lại thuyết giảng về ba đường ba thừa của hàng Bích-chi-phật Bồ-tát, cũng lại được nghe nói về hàng Thanh văn Bồ-tát thừa, Thanh văn Bích-chi-phật thừa, hết thấy các vị nơi chúng hội thấy đều vui mừng tin tưởng.

Nay kính xin Đức Thế Tôn nêu giảng về hàng Thanh văn, Bồ-tát, Thanh văn thừa khiến cho đại chúng ở đây thấy được khai mở thông tỏ.

Lúc này Đức Thế Tôn bảo Tôn giả Xá-lợi-phất:

–Tôn giả muốn được lãnh hội về hàng Thanh văn, Bồ-tát, Thanh văn thừa, thì hãy cố gắng lắng nghe và khéo suy nghĩ, ghi nhớ! Ta sẽ vì Tôn giả mà mỗi mỗi phân biệt rõ.

Tôn giả Xá-lợi-phất thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Con xin hết sức lắng nghe!

Đức Phật bảo Tôn giả Xá-lợi-phất:

–Về phương Tây bắc cách đây đến những tám mươi bốn hằng sa quốc độ, có một cõi Phật tên là Vô tận, Đức Phật ở thế giới ấy hiệu là Triệt Thính Như Lai Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác, mười tôn hiệu gồm đủ. Quốc độ ấy luôn thanh tịnh, chúng sinh nhu hòa, Đức Như Lai Triệt Thính đã dựa theo trí tuệ ba đời để dẫn dắt giáo hóa muôn loài; các pháp hành hóa của Bồ-tát không hề làm mất các pháp Tổng trì, hết thấy chúng sinh thấy cùng một ý phụng trì chánh pháp, cùng đem lại sự an lạc. Vô thượng các pháp Tam-muội luôn được thực hành trong hiện tại, cũng như thực hiện các pháp quán của chư Phật luôn giữ đúng các điểm gốc quan trọng. Quốc độ đó cũng có ao tắm rộng lớn vì diệu không gì sánh kịp, là chốn được các bậc Thánh hiền với lòng Từ bi lớn lao cùng vân tập đến để vui thích tự tại, chuyển pháp luân với các hành không hề thoái chuyển, khiến cho các vị Bồ-tát thấy đều thành tựu được đạo quả, cũng như những người phát tâm không thoái chuyển nửa chừng. Tất cả thấy được sinh về nơi quốc độ Vô tận ấy.

Bấy giờ Đức Thế Tôn, vì Tôn giả Xá-lợi-phất mà nói bài tụng:

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Cõi Vô tận thanh tịnh
Nghe cõi nước Như Lai
Do nguyện gốc đạt được
Mọi tướng đều thành tựu
Hết thủy chư Thánh hiền
Cùng hợp quốc độ ấy
Các đức tự trang nghiêm
Diễn nói pháp vô thượng.
Khai hóa cho muôn loài
Vị giải thoát cùng đạt
Nhập các pháp Tam-muội
Mọi hành luôn gồm đủ.
Gốc từ vô số kiếp
Phương tiện chẳng rời nguyện
Mười Lực, Vô sở úy
Nên sinh cõi Phật đó.
Thế Tôn mây từ phủ
Thương xót khắp muôn người
Niệm tưởng không lìa nguyện
Chánh giác tự nhiên đạt.
Cũng như ánh mặt trời
Thấy chiếu đến vạn loại
Nẻo hành từ Bồ-tát
Đều cùng đội ân ích.*

Đức Thế Tôn nói xong bài kệ này, bấy giờ có đến mười ba ức chúng sinh thấy đều phát tâm vô thượng, mong muốn được sinh về quốc độ Vô tận để tu tập đạo quả Thanh văn; Thanh văn thừa dốc lòng tu phạm hạnh vô thượng.

Lúc này Đức Thế Tôn nhận biết tâm niệm của chúng sinh nơi chúng hội, liền mỉm cười, từ miệng phát ra luồng hào quang năm sắc, bay vòng quanh chỗ Phật ba lượt, rồi trở lại nhập vào nơi đã xuất phát.

Bấy giờ Tôn giả Xá-lợi-phất, liền rời chỗ ngồi đứng dậy, sửa lại y phục cho chỉnh tề, rồi đến trước Đức Phật quỳ mọp chắp tay cung kính thưa:

Kính bạch Thế Tôn! Đức Thế Tôn không khi nào cười suông, con mong muốn được lãnh hội diệu ý ấy.

Đức Phật bảo Tôn giả Xá-lợi-phất:

–Tôn giả có trông thấy mười ba ức na-thuật chúng nhân ấy chăng? Tất cả các vị ấy, về đời vị lai sau này, qua khỏi hiện kiếp này, thấy cùng chung một nguyện, sẽ được sinh về quốc độ Vô tận đó, tu tập các hạnh thanh tịnh và thành tựu đạo quả Chánh đẳng Chánh giác.

